

[Statsministeren]

er tvingende nødvendigt, at vi fortsat bestræber os på at bremse, ja helst stoppe det vanvittige atomvåbenkapløb.

Når jeg skal anlægge en samlet vurdering af denne folketingssamling sådan mere på det indenrigspolitiske område, den folketingsamling, som vi nu slutter, så vil jeg sige, at den alt i alt har været frugtbar. Når jeg siger sådan, er det først og fremmest, fordi vi må erkende, at mulighederne for et bredere samarbejde i folketinget ikke er blevet bedre – desværre, vil jeg sige. Vi har ganske vist gennemført ting her i folketinget, som jeg absolut ikke vil betegne som uvæsentlige, og dem har vi gennemført sammen med et eller flere af de borgerlige partier.

Men det er en kendsgerning, at de såkaldte firkløverpartier ligesom har indkapslet sig. De har koncentreret sig om bestræbelserne for at åbne vej for et regeringsalternativ. Dette regeringsalternativ, dets konturer, er det imidlertid meget vanskeligt at få øje på. Det førte endog i sidste omgang til, at de fire partier mere eller mindre stemte i strid med deres egne erklærede mål, alene i håb om, at de dermed kunne bidrage til at bringe regeringen til fald. Det bliver forhåbentlig ikke en varig tilstand. Det vil vel lidt efter lidt blive erkendt af de fire partier, at det er goldt på den måde at sætte alle saglige hensyn til side gennem en længere periode.

Regeringen fastholder, at der ikke er noget i de aftaler om martspakken, om afgifter, om skattereform, der burde hindre et samarbejde med andre partier her i folketinget. Men forudsætningen er naturligvis, at disse andre partier ikke på forhånd udelukker et samarbejde med regeringen.

Jeg må konstatere, at viljen til samarbejde har været alt for begrænset. Men uanset dette mener jeg som sagt, at folketingsamlingen alligevel kan betegnes som frugtbar. Der er nemlig skabt grundlag for, at vi kan oprette betydelig flere arbejdspladser. Der er skabt grundlag for, at vi kan få flere uddannelsespladser, flere lære- og praktikpladser.

Jeg tror også, jeg har lov at sige, at regeringen i det store og hele har fået sit handlingsprogram igennem, i hvert fald den del af det, som det var sigtet at vi skulle have ført igennem inden sommerferien. Der er også et perspektiv for næste folketingsamling i planerne om en skattereform, om en jordbank og om den ungdomsgarantiordning, som skal

sikre alle unge uddannelses tilbud eller jobtilbud inden udgangen af 1983.

Dermed er der trods krisen skabt grundlag for mindre modløshed og lidt større optimisme, ikke mindst hos de mange arbejdsløse og måske ganske særligt hos de mange unge, for hvem mangelen på en uddannelse eller et job har været et stadig voksende problem.

I morgen er det grundlovsdag. Vi skal alle ud og tale gode og rigtige ord om grundloven og det danske demokratis kvaliteter. Vi skal forhåbentlig stå under en blå himmel, omgivet af grønne bøgetræer og dannebrogssflag. Den måde, folketinget har virket på, bl. a. i det sidste halve år, er efter min mening helt i overensstemmelse med folkestyrets idé. Stærke meningsbrydninger mellem partier og medlemmer af tinget kan somme tider være hårde, men det er alligevel netop demokratiets væsen. Men ethvert medlem af det høje ting må derefter afgøre med sig selv, om det, vi har været vidne til her på den sidste dag, helt kan leve op til de idealer og principper, som vi i morgen vil tale stort og godt om.

Afslutningsdebatten, som vi nu skal have, bør blive en debat, der ikke lukker af for samarbejds mulighederne. Vi vil alle få brug for sådanne samarbejds muligheder, også i den næste folketingsamling. Regeringen er parat til det.

Forhandling

Camre (S):

Socialdemokratiet påtog sig regeringsansvaret efter valget i december, fordi beskæftigelsen var og er truet, og fordi de alternative muligheder både i henseende til politiske konstellationer og i henseende til faktisk indhold i den politik, der kunne føres, for os at se var umulige.

Vi gik i gang med arbejdet inden for den målsætning, som var opstillet i vores handlingsprogram, nemlig at skaffe 45.000–50.000 flere arbejdspladser i det første år.

De midler, vi har taget i brug til det formål, har for det første været at gennemføre en indekslåneordning, en udbygning af boligbyggeriet med en væsentlig forøgelse af det almennyttige byggeri, og vi må konstatere, at også en byfornyelseslov er blevet vedtaget.

Det næste var fremrykningen af det offentlige investeringsprogram og gennemførel-